

ದೇವರು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವನೋ?
ಹೌಡು, ಯಾಕಂದರೆ ಬೇರೆ ಹೇಗೆ ನಾವು ವಿವರಿಸಬಹುದು ...

4

ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ

ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿ

ಜಲನುವ ಜಂಪ್ರನು ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಜಲನುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರುವ ಸಿಮಾರಣಿಕನನ್ನು ದೃಢಹಡಿಸುವನು, ಹಾಗೂ ಜೀವಿನುವ ನಂಗತಿಗಳು ಜೀವಿನುವ ಸಿಮಾರಣಿಕನನ್ನು ದೃಢಹಡಿಸುವವು. ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮಟ್ಟಪ್ರ - ಭೌತವಸ್ತುವಿಗಿಂತ ಶೈಷ್ಜವಾದದ್ವಾರಾ, ಜಳನೆಗಿಂತ ಶೈಷ್ಜವಾದದ್ವಾರಾ, ಮತ್ತು ಜೀವಕ್ಕಿಂತ ಶೈಷ್ಜವಾದದ್ವಾರಾ - ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ನಾಮಧ್ಯೇಯವುಳ್ಳ ಜೀವಿಯನ್ನು ತಾನೇ ಬುದ್ಧಿ ಅಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲುವುದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಯೋಜಿಸುವುದು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡಲಾರದು.

ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ, ಜೀವಪ್ರ ಭೌತದ್ರವ್ಯಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಶೈಷ್ಜವಾದದ್ವಾಗಿರುವವ್ಯೇ, ಜೀವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಶೈಷ್ಜವಾದದ್ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ತಿಖಿಯದ ನಾಮಧ್ಯೇಯದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಮನನ್ನು ಆಳ್ಳಿಯೆವಾದದ್ವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ರಕ್ಷಿಯೆನ್ ಪಂಡಿತ, ಬವಾನ ಯೆಪ್ಪೆಮೊವ್, ಹಿಂಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ:

ಮಾನವ ಬಿಜ್ಞಾನ, ಮನೋಭಿಜ್ಞಾನ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಶಿಲೆರ ಬಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲ
ಕೊನೆಯ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಿಕೆಗಳು ಮಾನವ ಮನಸ್ಸಿನ ನಾಮಧ್ಯೇಯ
ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋಳನುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ಬಿಜ್ಞಾನವು ಮಾನವ
ಮೆದುಳಿನ ರಜನೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ತಿಳಿವಜಕೆಯನ್ನು
ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಬಂದೆ, ಅದರ ಅಪಾರಾಪಾದ ಕಾದಿಲಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ನಾಮಧ್ಯೇಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಳ್ಳಿಯೆಜಕಿತರಾದೆವು, ಮನುಷ್ಯನು, ಕೆಲಸ ಮತ್ತು
ಜೀವನದ ಸಲಂಗುವಾದ ಪಲಸ್ಟಿಕೆಗಳ ತನ್ತು ಯೋಜಿಸುವ ಸಾಧನದ ಜಿಕ್ಕು
ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಹಯೋಗಿಸುವನು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೆದುಳನ್ನು ಅದರ
ನಾಮಧ್ಯೇಯದ ಕೇವಲ ಅಥವ ಭಾಗದಷ್ಟನ್ನು ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲು
ನಾವು ಶಕ್ತಾದರೆ, ನಾವು ಯಾವುದೇ ಹೊಂದರೆಯಲ್ಲದೆ, 40 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು
ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕ ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಶ್ರೂಣಗೊಳಿಸಿ ಬಹುದು.

ಮಾನವ ಮೆದಳ, ಇಂಟರ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಶನ್‌ದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜಾಯಿನ್
ಯುನಿಟ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ನ್ಯಾಭಾವಿಕವಾದ ತಂಪ್ರೋಪ್ರೋ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಿಜ್ಞ
ವಾಗಿ, ಸ್ವಾಷಿಯ ಕಾರ್ಯಾಜರಣಿಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಸಿಕೆಗಳ ಸರಣಿಯಿಂದ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು

ಹಂಡಿತಲಂದ ಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ತೇಂಜ್ ಕರ್ತೃಜ್ಞಾನಿ ಹಾಗೂ ಗಡಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಬೀಜ ಹಾಸ್ತ್ಯಳ್ಳನು ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ, “ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ಗಲಗು ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಅತೀ ಬಲಹಿನವಾದ ವಸ್ತು; ಆದರೆ ಅವನು ಯೋಜಿಸುವ ಗಲಗು ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ... ಬಿಶ್ವಪು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಹುದಾದರೂ, ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲುತ್ತೆಮ ಶೀಲನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವನು ತಾನು ನಾಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವನು: ಮತ್ತು ಬಿಶ್ವಪು ಅವನ ಮೇಲಾರುವದರ ಲಾಭಪು ಬಿಶ್ವಪು ವಿನನ್ನು ತಿಳಿಯಿದಿರುವುದು. ಹೀಗೆ ಗಾರವಪು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.”

ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಮರ್ಥತೆಯು ಜಾಲನ್ ಡಾಬಿನ್ ನನ್ನ ದೇವವಾದಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿನುವದರಲ್ಲಿತ್ತು. “ಮಾನವನ ಮೆದುಳಗ್” ಬಹಳ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೂರಕ್ಕೆ ನೋಡುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದು, “ಪ್ರಥಮ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಷ್ಟ ಮನನ್ಸು” ಇರುವುದೆಂದು ಅವನನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಉತ್ತಾಯ ಮಾಡಿತೆಂದು ಡಾಬಿನ್ ಬರೆದನು. “ನಾನು ದೇವವಾದಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡಲು ಯೋಜನಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದನು. “ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯನ ಮನನ್ಸು ಶೀಳ ಶ್ರಾಂಗಿಂದ ಹೊಂದಿದಷ್ಟು ಶೀಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ” ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಯೋಜನಿಸಿದಾಗ, “ಉನ್ನತ ಮಷ್ಟದ ತೀವ್ರಮಾನನಗಳಿಗೆ” ಮನುಷ್ಯನು ನಡಿನಲ್ಪಟ್ಟಪುರ್ಗಳನ್ನು ನಂಬಬಹುದೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ಹಷಟನ್ನು.² ಹೀಗೆ ಮನನ್ಸು ವಿನಾಗಿರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನ ಮನನ್ಸು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವದನ್ನು ಡಾಬಿನ್ ನನು ಸಿರಾಕಲಸಿದನು. ಯಾಕಂದರೆ ತನ್ನ ಮನನ್ಸು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆಯೆ ಎಂದೂ ಅವನು ಯೋಜಿಸಲಾಲ್ಲ.

ಮನನ್ಸು ಯಾವುದಲಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ? ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ “ಮೂಲ ಕಣಗಳಿಂದ” (ಅದು ಮೂಲವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದೋಲ್?) , “ಕಡಿಮೆ ಗುಣದ ಮತ್ತು ಬಲಹಿನ ಲಾಂಡ್ಲೆಶ್” “ಮಾನಸಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಿಗೆ ಉದ್ದಬಿಸಿದೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಬಿಜ್ಞಾನಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.” ಅಂಥ ವಿಷಯಗಳು ಉಹಿಸಿನಲ್ಪಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, “ಯಾವುದೇ ಭಾತಿಕ ಪ್ರವ್ಯಾದ ಹಷ್ಟಿತಿಯಲ್ಲ ತ್ರಣೀಯ ಉದಯವಾಗುವದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆನು ಎಂದು ಡಾಬಿನ್ ಹೇಳಿದನು.”³ ಮಾನವ ತಜ್ಜಿಯು “ಇತಿಹಾಸ ಪೂರ್ವದ bioluminescenceದ ಶಿಧಿತರಣ ಹೊಂದಿದ ಬರುಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ” (ಅದು ಹಲಿಣಾಮದ ನೂಜನೆ) ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ. ಅಂಥ ಭಾಷೆಯು ಆಳವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ವಿಜಾಲಿಸುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಲುತ್ತಿರುಗಳಲ್ಲದೇ ಜಟ್ಟಿ ಜಡುತ್ತದೆ.

ವಿಜಾಲಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ರೆನೆ ಡೆನ್‌ಫ್ರಾನ್ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ (1596-1650) ಭಾಗಿಗಳ ಲುತ್ತರವಿದೆ: “ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅಂತರ್ದಾಲ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವು ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದೂ, ಅದು ಒಂದು ಯೋಜಿಸುವ ಸಂಗತಿಯಂತೆ ಜಡಲ್ಪಡತಕ್ತದ್ದು.”⁴ ಜೀವಿಯ ಯೋಜಿಸುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಿಳ್ಳಿಯಾಗಿಯೂ ಆದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಬಹಳ ಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲನು. “ಹಲಿಣಾಮದಲ್ಲಿಯಂತೆ ಕಾರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಇರತಕ್ತದ್ದು”⁵ ಎಂದು ಡೆನ್‌ಫ್ರಾನ್ ಮುಂದಲಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಡೆನ್‌ಫ್ರಾನ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಆಧುನಿಕ ವಿಜಾರಣೆಯಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು “ಸಮಗೆ ಅವನ ಸಿಮಾರಾಟಿಕನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತ್ರಣಿಸುವುದು” ಎಂದು ಬರೆದನು.⁶ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಅರುಪವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ದೇವರು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ

ಅರುಹುಷಭವನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಕಾರಣವಾದದ್ವಾಗಿದೆ. ಅರುಹಿನ ಮೂಲಪ್ರ ಅರುಹು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಂಥದ್ವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾನವ ಅರುಹು ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪ್ರಪ್ರ ದೇವರ ವೃತ್ತಿಪ್ರಸ್ಥಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದಂಥದ್ದನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಮನಸ್ಸಿನ್ನಿಂದಿಂದ

ಜಲಾನುಪ ಜಂಪ್ರನು ದೇವರು ನಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ತೋಲನುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಒಂದು ಮರಪ್ರ ತೋಲನುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಒಂದು ಮರಪ್ರ ತೋಲನುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ವೃತ್ತಿತ್ವದೆ ತೋಲನುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ್ನಿಂದಿಯು, ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞಿಯು ದೇವರು ಮಾಲ್ಯಾರ್ಥ ಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ತೋಲನುತ್ತದೆ. ಸ್ನೇಹಿತ ಮಾಲ್ಯಾರ್ಥನ್ನು ತೋಷಾಕನು ಸ್ನೇಹಿತ ವೃತ್ತಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಾರನು.

ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ನೇಹಾವಪ್ರ ಶ್ರಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳ ತಮ್ಮ ಜಿಂಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅರ್ಹ ಕೆಳಳಿತೆಯ ಬಗ್ಗೆ, “ಅಧಿಕೃತವಾದ ಮತ್ತು ಹಲಿಪ್ರಾಣವಾದ ನಾವಾಗಿತ್ಯವಾದ ಬೇಡಿತೆಯ ಬಗ್ಗೆ”⁷ ತಿಂಡಿ ತೋಂಡಪುಗ ಖಾಗಿವೆ. ಜಿಂಹ್ಯಾಂಜಿಯು, ಮಾತನಾಡುವದಾದರೆ, “ನನಗೆ ಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ: ಅದರೆ ಮನುಷ್ಯನು “ನಾನು ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ನಂಜಿಯಲ್ಲಿದ ಘೋಮನ್ ಎಜ್. ಹಕ್ಕೆಲೆಯು (1825-95) ಅವನ ಮಗನು ನತ್ತಾಗ್ ಅಮರಪ್ರದಳ್ಲಿ ಅದರಣೆ ತೆಗೆದು ತೋಳುವದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಯಾಕಂದರೆ “ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಆಟವಾಡಿ ಸರ್ಕಾರೆಂದಿಗೆ ಕರ್ಷಿದುತೋಳುವದನ್ನು” ಅವನು ತರಸ್ತುಲಿಸಿದನು.⁸ ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಹಕ್ಕೆಲೆಯು, ತಾನು ನಂಜದಂತೆ, ಕೇವಲ ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೆನಲಿನ ಸಂತತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರು ಯಾವ ಇನ್ನುತ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ? ನರ್ತಕೈ ಹಕ್ಕೆಲೆಯ ನಿಷ್ಠೆಯ ಭಾವನೆಯು ಅವನ ಮಣಿನ ದೇಹದಿಂದ ಉಧ್ಬಿಂಬಾಲ್ಲ. ಶ್ವಾಮಾರ್ಪಿತಕೆಯ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ಮೂಹಿಗೆ ತಿಂಡಿಯದ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಾತನು ತಾನೇ ಅನ್ವೇತಿಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಉಹಿಂಬುವುದು ತರ್ಕ ಹಿಂಸವಾದದ್ವಾಗಿದೆ.

ಬಣಾಂಡ ರಸ್ಸೆಲನು (1872-1970) ಒಳೆಯದರ ಮತ್ತು ಕೆಳ್ಳದರ ಮನುಷ್ಯನ ಆಂತರಿಕ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದನು, ಅದರೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ ಬಲಪ್ರ ಯೋಜನೆಯ ನಾಮಧ್ಯಂವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ನಂಜದನು. “ಆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಜಯವಾದ ರಹಸ್ಯ, ನರವಶತ್ತಿಯಿಷ್ಟಾದ್ದು ಅದರೆ ಕುರುಡಾದದ್ದು, ... ತೋನೆಗೆ ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ... ದೃಷ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ, ಒಳೆಯದರ ಮತ್ತು ಕೆಳ್ಳದರ ಅರುಹಿನೊಂದಿಗೆ, ಅವನ ಯೋಜನದ ತಾಯಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ತೀವ್ರಮಾಡುವ ನಾಮಧ್ಯಂದೊಂದಿಗೆ ಪರ ಹೊಂದಿರುವುದು.”⁹ ಅವನ ತ್ರಿಕಾರವಾಗಿ, ಕುರುಡಾದ, ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ, ತಿಂಡಿಯದ ಪಂಜಾವಿಂಯ ತಾಯಿಯ ನೋಡುವ, ಯೋಜನೆಯ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತ ಮಗುವನ್ನು ಹಡೆಯುತ್ತಾಗೆ.

ಇಮ್ಮಾನುವೇಲ ಕಾಂಟನು ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ಆಕಾಶಗಳ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತ ನಿಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಹಿಡಿತದ ಉದ್ದಾರದಿಂದ ಶ್ರಭಾವಿತವಿಂಬಿದನು. “ಎರಡು ನಂತರಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತರುವ ಮೆಚ್ಚಿತೆಯಂದಲೂ ಭಯಭಕ್ತಿಯಂದಲೂ ನರತವಾಗಿ ನಸ್ತಿನ್ನು ತಂಜ ತೋಳುತ್ತವೆ. ನಾನು ಅಪ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ದೀಕ್ಷಾವಾಗಿಯಾ ಹೆಚ್ಚಿಯಧಾರ್ಥತೆಯಂದಲೂ ತೆಜಿಂಜನುವಾಗ - ಹೊರಗಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಆಕಾಶಗಳ

ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಒಜಿಗಿರುವ ಸೈಯಮದ ಮೇಲೆ.” ಕಾಂಟನು ಮನುಷ್ಯನು “ಕರೆವ್ಯ ಬಧಿನಾಗಿರುವ” ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದನಾಶಿಗಿ ಯೋಜಿಸಿ, ಅದನ್ನು ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ರಜುವಾತನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಲಯವಾದ ವಾದಗಳನ್ನು ಅವನು ಬಂಡಿಸಿದರೂ ಮನುಷ್ಯನ ಸೈತಿಕ ಒಳ್ಳಿಯತನ್ನ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದನು ಮತ್ತು ಅದಲಿಂದ ಅವನ ಆನಂದಕ್ಕೆ “ಕೀ ಹಲಿಜಾಮಕ್ಕೆ ನಾಕಷ್ಟ್ಯಗಿರುವ ಕಾರಣದ ಅಸ್ತಿತ್ವವು,” ಒಂದು “ಬುದ್ಧಿಯ ಖಿವೇಜಿನುವ ಜೀವಿಯ,” ಒಂದು “ಅತೀ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬುದ್ಧಿಯ” ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು.¹⁰

ಭಾವನೆಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ದಾಟ ಶುದ್ಧ ಸೈತಿಕ ತತ್ವಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತೇ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕರಣವಾದ ಚನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿನುವ ಪರಾನ್ನು ಅವನು ದೂರದಂಥದ್ವಾರೆ ಮಾಡಿ; ಅವನು ಆ ಜೀವಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬಲಬಾಗಿ ನೋಡಬಲ್ಲವನಾದನು. ಹಿಂಗಿದ್ದರೂ ಭಾವನೆಯ ಜಗತ್ತಿನ ಹಿಂದೆ ಜಗತ್ತಿನ ನಿರ್ಮಾಣಿಕನನ್ನು ನೋಡುವಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕರಣ ವಾದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿನುವವರು “ದಾರ್ಶನಿಕವಾಗಿ ಸುಳ್ಳನ್ನು” - ನಾಧಿಸುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ - ಮತ್ತು ಕಾಂಟನು ಭಾವನೆಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ದಾಟ ಒಬ್ಬ ಜೀವಿಯ ಕೆಂಗೆಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಸೈತಿಕ ಮನುಷ್ಯನ ನುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವಂತೆ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಹಾಗೆ ನಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ಜೀವಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಂಟನು ತ್ರಫಾಬಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನನ್ನು ಕುಲಿತು “ಹಲಿಉದ್ದ ಸಿಯಮತೊಷ್ಟವನು” “ನಾಯಿಶ್ರಾಂತಿಕ ನಾಯಿಯಾಧಿತ್ಯ” ಮತ್ತು “ಒಳ್ಳೆ ಆಡಜತಗಾರ” ಎಂಬಂತೆ ಮಾತಾಡಿದನು.

ತನಗೆ “ಸೈತಿಕ ಅಂತರ್ ದೃಷ್ಟಿ” ಇದೆ ಎಂದು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಅದರೆ “ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರದ ತೀವ್ರ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಳಿಗೆ” ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಲಕ್ ಕ್ರಾಂತನ ಮನೋಭಾವನೆ ಎಷ್ಟು ಜ್ಞಾನದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿದೆ.¹¹ “ಅಂತಿಮ ತತ್ವಕ್ಕೆ ನಂಬಂತೂರಣವಾಗಿ ನನ್ನ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಶಿರಸಿಸಿದನು”¹² ಎಂದು ಅವನು ಖೋಳಿಸಿದನು.

ಜನರಳಿಯ ಬಲದಿಂದ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆ ಜಿತ್ತದ ಹೊಲ್ಯಾದಿಂದ, ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ದೃಢ ಭಾವನೆಯಂದ, ವಿಶ್ವಾಸ್ಯಾಹಿ ಎಂದು ಅವನು ನಂಬಿದ ತತ್ವಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾರ್ಯನಾಧಿಸುವಂಥದ್ವಾರಿಂದ ಕಾಂಟನು ಆಜಿವಾಗಿ ತ್ರಫಾಬಿತನಾಗಿದ್ದನು. ವ್ಯಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ, ಅವನು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯತ್ಮಯ ಮನುಷ್ಯರಳಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದನು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಹೊಲ್ಯಾಗಳ, ಅವನ ಉನ್ನತ ಭಾವನೆಯು, ಶುದ್ಧ ನಾನ್ಯಾಧಿಕರಿಸಿತೆಯು, “ಮುದುವಾದ, ಹಾರದರ್ಶಕ ಬಿಂಬಿಯದಲ್ಲ,” “ಸ್ವಂಧಿಸುವ ಕೆನಲನಳ್ಳಿ” ಇಲ್ಲವೇ “ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೆನಲನಳ್ಳಿ” ಬಿವರಣೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಭೋತ್ಪ್ರವ್ಯವು ಒಳ್ಳಿಯತನುವನ್ನು ದಯಿಯನ್ನೂ ಸ್ತೀತಿಯನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಬಹುದಾದರೂ, ಕ್ರಾಂತೆಯಂದ ಹೋರಾಡುತ್ತ - ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತರೇ ಲಾಜಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಉತ್ಸಾಹ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನವೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಹೊಲ್ಯಾಗಳ ಭಾವನೆಯೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಯಾವುದೋ ಜೀವಿಯು ಅದೇ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕಾಂಟನಲ್ಲ ಹಾಕಿತು ಎಂಬ ಬಿವರಣೆಯು ಅಥವಾಷ್ಟ್ಯದ್ವಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಬೆಂಕು ಹಿಂಬಾಳನುವಂತೆ, ಬಿಷ್ಟದ ನಿರ್ಮಾಣಿಕನು ಕಷ್ಟಪರವಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಆತನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಆತನು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನು ಒಳ್ಳಿಯವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅತನು ಯಾವ ರೀತಿಯ ದೇವರಾಗಿದ್ದಾನೆ?

“ದೇವರ ಅಗಾಧಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಯಾ? ನವೆ ಶರ್ಕನನ್ನು ಸಂಹೂಡಾ ವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ?” (ಯೋಹ 11:7). ಸಿರಂತುಶತತೆಯಲ್ಲ, ಈ ತತ್ವಗೆ ಉತ್ತರವು ನಿರಾರಾತ್ಮಕವಾದದ್ವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರು, “ಅನ್ತಮೆಯ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅನಂಬುಧಾದ ಅಧ್ಯತ್ಮ ಶೃಂಗಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” (ಯೋಹ 5:9), ಅದಾಗ್ಯ ಒಬ್ಬನು ಹಾಪುಗಳ ತೋಟದೋಜಗೆ ನಡೆದು ಹೋಗುವಾಗ, ಅವನು ತೋಟಗಾರರನ್ನು ನೋಡಿರಿದ್ದರೂ, ಅವನು ತೋಟಗಾರನ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವನು. ಅದೇ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ಯಾಪುದೇ ನಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಕಾಶಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹಗೆಲನಲ್ಲಾಗುತ್ತೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾಗುತ್ತೇ ದಿಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ನವೆ ಶರ್ಕನಾದ ಸ್ವಾಷಿಕರ್ತನ ಮತ್ತು ರಜಿಸಿದಾತನ ಶೈಕ್ಳಲನವನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು (ನೋಡಿಲ ಕೀರ್ತನೆ 19:1-3).

ಜೀವಬಿಲ್ಲದ ಭೌತಪನ್ಮುಕಿನ ಸ್ವಾಷಿಯಲ್ಲ, ಒಬ್ಬನು ಒಬ್ಬಾರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಹೆಚ್ಚಿ ಬಲಶಾಲ ಸ್ವಾಷಿಕರ್ತನನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಗ್ರಹಗಳ ಜಲನೆಯನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ನಿಯಮಗಳ ಸ್ವಾಷಿಕರ್ತನ ಬಕ್ಕತೆಯಲ್ಲ ಸ್ವಾಷಿಕರ್ತನು ಒಬ್ಬಿದ್ದಾನೆ, ಒಂದು ಮನುನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ, ಅತನಿಗೆ ಅನಂಬುಧ ನಿರಾಯಕರು ಇದ್ದಿರಲಾ ಬಹುದು ಎಂದು ಉಹಿಸಬಹುದು. ಜೀವದ ಯಾಪುದೇ ರೂಪದ ಸ್ವಾಷಿಕರ್ತನು ತಾನೇ ಜೀವದಿಂದ ಇರತಕ್ಕದೆಂದು ತಾರ್ಕಿಕವಾದ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜೀಳಿ ನುವ ಜೀವಿಯ ಸ್ಥಯಂ - ಅರುಪವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಸ್ವಾಷಿಕರ್ತನು ಅತನ ಸ್ವಾಷಿ ಜೀವಗಿಂತ ಎಷ್ಟೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಾರನು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರಂತೆಯೇ, ಸ್ಥಯಂ - ಅರುಪವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸ್ವತಿತ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಿಕೆ ಇದ್ದರೆ, ತನ್ನ ನಿರ್ಮಾಣಿಕನಿಗೆ ಯಾಪುದೇ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದು ಎಂದು ಯೋಜನವುತ್ತದು ತರ್ಕಂಬಧಿಪಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ, ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಒಂದು ಮಟ್ಟದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಎಂದೂ ನೋಡಿರದ ಸ್ವಾಷಿಕರ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಕಡುತ್ತ ಕೊಳ್ಳುವನು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಹಂಬಲನುವನು.

ದೇವರು ಕೇವಲ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಶುದ್ಧ ಆತ್ಮಿಕತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆದರ್ಶ (ಹಾಣಿಲೊಲ) ಇಲ್ಲವೇ ಗಡ್ಡದೆಂದಿಗೆ ಇರುವ ಮುದುಕ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಾಷಿ (ಕ್ಷೇತ್ರ ಹಾನೆನ್ಲೋ) ಇಲ್ಲವೇ ಮಾನವ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಲುಡ್ಗಿಗ್ರಾ ಶ್ರವ್ಯಯರಭಾಕ) ಇಲ್ಲವೇ ಅಹಂಕಾರ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಹಿಗ್ರಿಂಡ ಹೈಯ್) ಇಲ್ಲವೇ ಸತ್ಯ ಹೋಡಪನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಪ್ರಿಂಟಿರ್ ನಿಲ್ಪೆ) ಇಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ಜೀವದ ಆಧಾರಪಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಹೊಲ ಟಿಲ್ಕಾರ್) ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಬಲಹಿಂನತೆಗಳ ಭಾವನೆ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಷಿನಲ್ಪಡಲಾಗದ ಒಬ್ಬತನಾಗಿದ್ದಾನೆ - ಎಂದು ಹೇಳುವವನು - ಎಲ್ಲ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. “ಕಿಬಿ ಮಾಡಿದವನು ಕೇಳನೋ? ಕಣ್ಣ ಕೊಳ್ಳುವನು ನೋಡನೋ?” (ಕೀರ್ತನೆ 94:9). ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ಆಜವಾದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಾಗಿರುವನೋ?

ଉପର୍ଯ୍ୟାମୀରଳୁ

¹Ivan Yefremov, “The Human Brain God Made,” *20th Century Christian* (August 1970): 8. ²Francis Darwin, ed., *Life and Letters of Charles Darwin* (New York: D. Appleton & Co., 1911), 1:282. ³D. F. Lawden, University of Canterbury at Christchurch, New Zealand; quoted in John Lear, “The Future of God,” *Saturday Review* (29 August 1964): 184. ⁴René Descartes, *Descartes Selections*, ed. Ralph M. Eaton (New York: Charles Scribner’s Sons, 1927), 123. ⁵Ibid. ⁶The *Encyclopedia Americana*, 1962 ed., s.v. “Theism,” by H. W. Wright. ⁷John Hick, *Classical and Contemporary Readings in the Philosophy of Religion* (Englewood Cliffs, NJ.: Prentice-Hall, 1965), 471. ⁸David Elton Trueblood, *Philosophy of Religion* (New York: Harper & Bros., 1957), 108. ⁹Bertrand Russell, *Mysticism and Logic* (New York: Barnes & Noble, 1959), 48. ¹⁰Immanuel Kant, “Theory of Ethics,” in *Kant Selections*, ed. Theodore Meyer Greene (New York: Charles Scribner’s Sons, 1957), 360-67.

¹¹Ibid., 367. ¹²Geddes MacGregor, *Introduction to Religious Philosophy* (Boston: Houghton Mifflin Co., 1959), 120.

© 2009 Truth for Today